

יהיה כל פטר רחב לכל בעיר אשר יקריבו ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואדת
בכור הבהמה הטמאה תפדה ופדויו מובן זרע תפדה
בערבך כסף חמושה שקלים בעל קל הקדש עשר עגרה
הוא אך בכור עזר או בכור נשיב או בכור עז לא תפדה
קדש הם את רכוש הזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר
אשה לריח ניחוח ליהוה ובשרם יהיה לך כזזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה כל תרומות הקדשים אשר ירימו
בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אהך לזק
עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ובזרעך אהך
ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וזחל לא יהיה
לך בתוכם אני זכרך ונזכר לך בדתך בני
ישראל ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל
לזחלה זחל עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל
מועד ולא יקריבו עוד בני ישראל אל אהל מועד
לשאת חטא למות ועבר הלוי הוא את עבדת אהל
מועד והם ישאו עונם זקת עולם לדורותם ובדתך
בני ישראל לא יזחלו זחלה מי את מעשר בני ישראל
אשר יריבו ליהוה תרומה נתתי לבנים כחזקת
על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא יזחלו
זחלה

וידבר יהוה אל משה לאמר ואל כלוים הדבר אמרת
אלהם כי תקחו מזה בני ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם מאהם בנזחלתכם והרמתם מומי תרומות
יהוה מעשר מן המעשר ונחשבים לכם תרומתכם מן
מן הגרן וכמל אה מן היקב כן תרימו גם אתם תרומות
יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם מומי אה תרומות
יהוה לאהרן הכהן מכל מידתיתם
תרימו את כל תרומות יהוה מכל חלבו אה
מקדשו מומי ואמרת אלהם בהרימם את
חלבו מומי ונחשבים ללוים כהבואת גרן
וכהבואת יקב ואכלתם אה בכל מקום אהם
וביתכם כי עבר הוא לכם חק עבדתכם
באהל מועד ולא ישאו עליו חטא בהרימם
את חלבו מומי ואת קדשי בני ישראל לא
תזחלו ולא תמוותו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת
התורה אשר שיה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה המיובה אשר אין בה מום
אשר לא ערה עליה על ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל מוזיק למוזנה ושיחט אתה
לפניו ונקח אלעזר הכהן מדרמה באמצעו והוה אל
נכח פני אהל מועד מדרמה שבע פעמים ושירף את
הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על
פרשה ישראל ונקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תכלע
והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדי הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המזבח וטמא תהן עד העת

Shabbat Parah Maftir:

Num. 19:1-22

וידבר יהוה אל משה

continue reading to next column

והעירף אתה יכנס בגדיו במים ורחץ בשירו במים וטמא
עד הערב ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מזוזין
לבוזנה במקום טהור והיתה לעדה בני ישראל למעשרה
למי נדה וזמאתה הוא וכנס האסף את אפר הפרה את
גדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולנזר הנזר
בתוכם לחוקה עולם הנגע במת לכל נפש אדם וטמא
שבעת ימים הוא ויהזמא בו ביום השלישי וביום השביעי
יטהר ואם לא יתזמא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר כל הנגע במת הנפש האדם אשר מותו לא יתזמא
את משיכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמא בו זמאתה
ההורה אדם כי מות באהלו כל הנפא אל האהל וכל
אשר באהל יטמא שבעת ימים וכל נזי פתחו אשר
אין נמיה פתחו עליו טמא הוא וכל אשר יגע על פני
השדה מזולל זרב או במת או בעצם אדם או בקבר
יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר שרפה החמאה
ונתן עליו מים חיים אל כלי ונקח אזה וטבל במים
איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות
אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בזולל או במת או
בקבר והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי
וזמאו ביום השביעי וכנס בגדיו ורחץ במים וטהר
בערב ואיש אשר יטמא ולא יתזמא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה
לא זרק עליו טמא הוא והיתה להם לחוקה עולם וזדה
בני הנדה יכנס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב
וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה הטמא

עד הערב

ויבאו בני ישראל כל העדה מדרבר בן בוזדע הראשון
וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם ולא
היה ביום לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן וירג
העם עם משה ויאמרו לאמר וכו גוענו בנגע אדזינו
לפני יהוה ולבמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר
הזה לבמות שם אנחנו ובעירנו ולבמה העליחנו ממערים
להביא אהנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה ופן ורמוץ ומים אין לשיתות ויבא משה
ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפכו על
פניהם וירא כבוד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר קח את המטה והקהל
את העדה אתה ואהרן אדורך ודברתם אל הסלע
לעניניהם ונתן מים ויהוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בעירם ויקח משה את
המטה מכפני יהוה כאשר צוהו ויקהלו משה ואהרן
את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שבעו נא
המרים מן הסלע הזה וישיא לכם מים וירם משה את
ידו ויך את הסלע במטהו פעמים וישאו מים רבים
ותעה העדה ובעירם ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדשני
לעניני בני ישראל לכן לא הביאו את הקהל הזה

Shabbat Parah Maftir end